

ÜÇÜNCÜ OTURUM

Açılma Saati: 14.20

BAŞKAN : Başkan Vekili Nevzat PAKDİL**KÂTİP ÜYELER : Harun TÜFEKÇİ (Konya), Canan CANDEMİR ÇELİK (Bursa)**

BAŞKAN - Sayın milletvekilleri, Türkiye Büyük Millet Meclisinin 39'uncu Birleşiminin Üçüncü Oturumunu açıyorum.

2008 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu Tasarısı ile 2006 Yılı Merkezi Yönetim Kesin Hesap Kanunu Tasarısı üzerindeki konuşmalara devam edeceğiz.

Komisyon ve Hükümet yerinde.

Şimdi, söz sırası, Cumhuriyet Halk Partisi Grubu adına İstanbul Milletvekili Sayın İlhan Kesici'ye aittir.

Sayın Kesici, buyurun efendim. (CHP sıralarından alkışlar)

CHP GRUBU ADINA İLHAN KESİCİ (İstanbul) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; Cumhuriyet Halk Partisi Grubu adına 2008 yılı bütçesi hakkında görüşlerimi arz etmek üzere huzurlarınızda bulunuyorum. Yüce heyetinizi CHP Grubu ve şahsım adına saygıyla selamlıyorum.

Değerli milletvekilleri, ben, dört konu hakkında görüşlerimi arz edeceğim. Bunlarla ilgili tespitlerde bulunacağız, daha sonra ikazlarda bulunacağız, daha sonra da çareler göstermeye çalışacağım.

Değerli milletvekilleri, eğer ekonomi çok iyi ise Türkiye'de bundan rahatsız olacak bir tane insan olmaz, biz de rahatsız olmayız, hiç kimse rahatsız olmaz; herkes sevinir, biz de seviniriz, iftihar ederiz; kimsenin bundan rahatsız olmasını icap ettiren herhangi bir hâl de olmaz. Ancak, durum öyle midir değil midir, ona bir bakmak lazımdır.

SONER AKSOY (Kütahya) – O zaman muhalefet olmaz!

İLHAN KESİCİ (Devamla) - Değerli milletvekilleri, 2003-2007 yılları arasındaki büyüme hızı, her yıl üst üste ortalama yüzde 6,7'dir. Genel Kurulda bu rakam 7,3 olarak da telaffuz edildi, 2007 hariç tutulmak üzere. Ama 2007 yılını da katarsanız, yani son beş yılın ortalaması yüzde 6,7'dir. Eğer 2008'i de bu trendle devam ettirirseniz yüzde 6,2 eder. Ama yüzde 6'lık bir büyüme, yüzde 6'nın üstündeki bir büyüme fena bir büyüme değildir, iyi büyüme sayılabilecek büyümelerden bir tanesidir. Onu da ifade etmek lazımdır. Ancak bu büyümenin şöyle bir defosu vardır: Bir, gittikçe trend olarak düşmektedir. Yani 2004'te 9,9'dan her yıl üst üste düşerek 9,9; 7,6; 6; 4,2... Giderek bir düşme seyri göstermektedir.

İkinci dikkatimizi çekmesi icap eden nokta, 2007 yılının çeyrekler itibarıyla büyümeleridir. 2007 yılının çeyrekleri de 6,8; 3,9; 2. Muhtemelen dördüncü çeyrek daha da aşağıya doğru inmiş olacaktır. Bunu toparlarsak, ortada bir büyüme vardır, ama bu büyüme gittikçe aşağıya doğru inen bir seyirdedir. Birinci tespit budur.

İkinci tespit -daha sonraki bahislerde geleceğiz- bu büyüme hangi bedelle elde edilmiştir? Yani normal bir bedelle elde edildiyse makul bir şeydir, ama normalden öte başka birtakım bedeller ödeniyse makuliyeti azalır.

Bir üçüncü nokta, değerli milletvekilleri, bu büyüme rakamları ve büyüme ortamı bir büyük krizin ertesinde meydana gelmiş olan büyüme rakamlarıdır. 2001 krizi, cumhuriyet tarihimizin ekonomik daralma anlamında en büyük daralmasıdır, yüzde 10 civarındadır. İkinci Dünya Savaşı'nın ortalaması bile yüzde 5'in altında bir rakamdır. Ama 2001'in önünde bir başka hadise daha var, 1999 depremidir, büyük felakettir. Ayrıca bir yüzde 6,5 civarında millî gelir daralması da orada vardır. Bu ikisini toplayalım. Demek ki millî gelir iki yıl içerisinde yüzde 16,5 daralmış, bu kadar vahim bir resmin üstüne bu büyüme rakamları ortaya çıkmıştır. Bu bakımdan bu büyüme rakamlarını normal, iyi bir büyüme rakamı olarak telakki etmek doğru bir şey olmaz.